

(p. 379.6). Vagament en conjectura un deriv. *SPONDILIS de la família del gr. *σπονδή* 'libació'. Encara que de derivats d'aquest mot grec vénen els mots llatins *spondylion*, *spondylus* 'mollusc', 'vèrtebra', 'articulació' és una hipòtesi ben poc versemblant, i a descartar, vist que no hi ha en Schulze, Skok, ni ThLL cap NP llatí de tal forma.

Ens guia, però, a una solució versemblant l'existència de NPP medievals semblants en la nostra antroponímia medieval. *Splandonia* fem. a. 945 i *Splandunio* a. 959, registrats (en el *Cart. de St. Cugat*), pel P. J. Mas (*N. H. Bna.* IV, 34,50).¹ Tinguem per cert que són lleus variants d'un SPLENDONIUS, -ONIA, per més que no figuri en Schulze (ni Skok, ni diccs. II.), però deu ser perquè Schulze ja no curà de registrar certs NPP derivats de radicals tan multiplicats i fecunds en llatí clàssic com el de *splendere*, *splendor* etc. quan els formen sufixos antroponímics tan descabdellats entre els romans, com -ONIUS (*Speronius*, *Scribonius*, *Sidonius*, *Sinonia* i dotzenes d'altres anàlegues en Schulze). Ara bé, *SPLENDONIANUM s'havia de convertir en *SPLENDOLIANU > *Splendolianu* per dissimilacions quasi inevitables, d'on *Spondelianu* per una simple metàtesi. Aquest és evidentment l'origen del nostre NL català i del nom del poble llenguadocià. Problema resolt.

¹ També hi veig un *Espondia femina* en doc. de 941 (*Cart. St. Cugat* I, 21). Potser lectura imperfecta d'un **Espond<il>ia* on ja tindriem la forma dissimilada i metatitzada que hem postulat; o bé en seria derivació retrògrada?

Espora, V. *Esperó*

Esporles, V. vol. I, 130 *Espòs*, V. *Espot*

ESPOSA, -SES

El B. de l'Esposa, partida del terme de Saldes (Berguedà) (xxxviii, 77.9). O hi ha malentès, car podria ser idèntic al següent (són pobles limítrofs).

Ermita de les Esposes, prop de Bagà (Berguedà) (Torras, *Berg.*, p. 105).

Camps de les Espòses, partida del terme d'Eina (Alta Cerdanya) (xxiii, 44.13).

Esposada, Solà d'~, te. Llobera (Sols.) (xlvi, 132). Del verb *esposar* (SPONSUS)? o *de (le)s Posades*?

Sembla que vénen tots del ll. SPONSA, -AS 'prometença' (religiosa) o prades promeses (per barata o per vot). J. F. C.

Esposolla, V. *Espolla*

ESPOT

Poble de la Vall d'Àneu formant la gran vall afl. esq. de la Noguera Ribagorçana (riu *Escrita*, supra), provinent de l'Estany de Sant Maurici i del Portarró, que comunica amb les valls de Boí.

PRON. MOD.: *aspót* a Esterri d'Àneu, 1920, Casac.; id. alternant amb *əsp-* i més culte *espót*), 1933, 1936, 1957 etc.

MENCIONS ANT. 839: *Spotu* (*Acta C. SdUrg.*, ed. Pujol, n.º 285), igual a la còpia del S. XII, omès pel Capbreu; 1061: *Spot* (Valls Taberner, *Privilegis de les Valls Pirinenques, Vall d'Àneu*, p. viii); 1408: *Espot* (*Privilegi d'Àneu*, p. p. Saroihandy, *RFE* IV, 27n). No és estranya l'escassetat de mencions antigues perquè la vasta vall d'Espot, reclosa en el seu cercol de muntanyes altíssimes, i amb la seva gran riquesa forestal i pràticola, degué formar a l'E. Mj. una espècie de republiqueta autàrcica dins el Comtat.¹

ETIM. No se n'ha escrit res, fora del meu judici «pre-romà» sense precisions, en *E. T. C.* I, 146.73, 223, 282. No dubtem, però, que és de la família bascoide o ibero-basca, com la gran majoria dels noms obscurs entre els dels pobles de la Vall d'Àneu —*Esterri*, *Unarre*, *Serbi*, *Borén* etc. És cap on ens orienten també noms d'aquesta àrea (i d'afinitat bascoide, més o menys segura), com *Aristot* (supra), *Olot*, l'important Baranc de *Sicot*, te. Unarre (xx, 179), o *Llebòt* (NL i NP pall.). Molt se li assembla el nom del navarrès *Espoz* («lugar del valle de Arce, cerca de Aoiz»), però els entesos no li han trobat etim., fora de la suggerència de Mitxelena (*Apell.*), en posar-lo entre els noms en *otz*, l'adj. per a 'fred', terminació amb la qual no és conciliable la d'*Espot*.

Amb elements euskèrics es veuen dues vies raonables, fora d'aquelles vaguetats i d'idees descartades.

A) Recordant-nos del val. *Aspe*, i de la gran vall gascona *Aspa*, en el Bearn, que vénen del basc i ibèric *Aitz-pe* 'sota la penya' (amb variant *atz* en tals combinacions) es podria construir una combinació A(1)TZ-PE-OTE 'l'argelaga dessota la penya' —o l'argelagar?—. Per a noms nostres formats amb -OTE, veg.: *Aristot*, *Odèn*, *Otos* i els art. *toia* i *tojo* dels meus diccionaris etimològics; l'argelaga abunda pertot; i que hi ha penyes a la vall d'Espot no cal dir-ho. El poble, però, no és sota un penyal notable; i com que tampoc la inicial *Sp-* o *Esp-*, constant des del S. IX, no coincideix prou bé amb *Atz-*, és una combinació que resta força arbitrària.

B) I n'hi ha una que no ho és, car almenys es basa en el gran fet que tothom li sap a aquest poble; ja a Casac. li aclariren llavors a Esterri: «són dos barris *Espot Obago* i *Espot Solau*». Estan separats pel riu *Escrita* (V.) i amb les cases no gaire amunt per un vessant i l'altre, però amb marges ben pendents dessota cada un (veg. la foto de GGC, p. 60); avui més poblada el de l'Obago, i més accessible pels camins principals, però crec que no hi hagué sempre tal desproporció, en temps passats, més revolts —car el del Solau és el menys fred—, i em contaven que el vot de «l'Obago» pesava molt abans en les deliberacions comunals.

Ara bé es documenten tots dos des d'antic (i així ampliem la documentació): en dos docs. de 1281, si bé